

Ks. Stanisław Jaremczuk – kapelan Kołomyjan

Stanisław Bronisław Jaremczuk urodził się 11 kwietnia 1921 roku w wielorodzinnej rodzinie Jana, murarza, i Józefy z Berezowskich w Kołomyi. Mieszkał przy ulicy Cegielnianej 8 na Wincentówce. Po ukończeniu szkoły powszechnej im. Św. Kazimierza rozpoczął naukę w Państwowym Gimnazjum im. Króla Kazimierza Jagiellończyka w Kołomyi. Wychowany w katolickiej rodzinie, głęboko kultywującej tradycje chrześcijańskie, od najmłodszych lat służył jako ministrant podczas mszy w kościele parafialnym. Aktywnie uczestniczył we wszystkich świętach i wydarzeniach kościoła, jak Kongres Eucharystyczny Pokucia w 1936, przybycie do kościoła OO. Jezuitów relikwii Św. Andrzeja Boboli w 1938 i wielu innych.

Z chwilą wybuchu wojny był uczniem V klasy gimnazjalnej. Okupację przeżył w rodzinnym mieście. 10 maja 1944 został powołany przez sowiecki Wojenkomat do polskiego wojska. W drodze na miejsce zgrupowania uczestniczył jako ministrant w pamiętnej Mszy Św. dla żołnierzy i mieszkańców w Żytomierzu. Szkolenie odbył na Wołyniu koło Łucka i Klewania. Już 13 sierpnia 1944 znalazł się na froncie pod Puławami. Początkowo pełnił funkcję dowódcy drużyny topograficznej, następnie został plutonowym artylerii III Brygady Warszawskiej 1 Armii LWP. Brał udział w walkach o Warszawę, Wał Pomorski, Kołobrzeg, Szczecin i Berlin.

Po zakończeniu wojny, gdy najbliższa rodzina ekspatriowana z Kołomyi osiedliła się w Oławie, rozpoczął studia w Seminarium Duchownym we Wrocławiu. Święcenia kapłańskie otrzymał 23 grudnia 1951 w katedrze wrocławskiej z rąk prymasa Polski ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego. Należał do pierwszego pokolenia absolwentów Seminarium. Służbę duszpasterską rozpoczął jako wikary w Minkowicach k. Oławy, Jeleniej Górze, Wojciechowie k. Namysłowa i w Świdnicy. Następnie został administratorem parafii: Dzieńmorowice k. Wałbrzycha, Sobieszów k. Cieplic, Niwnik k. Oławy i Michałowice k. Brzegu. We wszystkich tych miejscach wyremontował kościoły i prowadził pracę dydaktyczną wśród dzieci i młodzieży (30-40 godzin tygodniowo). Posiadał tytuł kanonika, nadany przez biskupa diecezjalnego.

Ks. Stanisław Jaremczuk z Matką Teresą, Kalkuta 09.04.1980.

*Miej radość życia Bożego w swoim sercu i dziel tę radość z biednymi w każdym spotkaniu.
Z błogostawieństwem Boga M. Teresa.*

29 czerwca 1981 przeszedł na emeryturę i zamieszkał w Domu Księży Seniorów im. Jana XXIII we Wrocławiu. Praca i służba były podstawowymi wartościami księdza Stanisława. Przez ponad sześć lat był kapelanem SS. Pasterek w Świętej Katarzynie, raz w miesiącu (w pierwszy poniedziałek) spowiadał w katedrze wrocławskiej, był niekwestionowanym szefem spowiedników katedralnych. Pielgrzymował do Ziemi Świętej (1975), Rzymu, Lourdes, Indii (1980) oraz na Kresy Wschodnie Rzeczypospolitej (1990, 1993).

Tęsknota za rodzinnym miastem nasiliła się, wciąż nurtowała go myśl odnalezienia słynącego łaskami obrazu Matki Boskiej z kościoła parafialnego w Kołomyi, wywiezionego transportem ekspatriacyjnym w 1946. Żmudne poszukiwania jakie czynił w Mielcu, Krakowie przyniosły owoce w połowie lat 80. Madonna Kołomyjska znalazła schronienie na Podkarpaciu. Obraz umieszczono w głównym ołtarzu kościoła parafialnego OO. Kapucynów w Skomielnej Czarnej. Wiadomość ta lotem błyskawicy rozeszła się wśród kołomyjan na Dolnym Śląsku. Jesienią 1987 odbyło się we Wrocławiu spotkanie organizacyjne, w którym udział wzięli: Jadwiga Tarkowska, ks. Stanisław Jaremczuk, Mieczysław Rutowicz, Ryszard Koryzma, Stanisław Krukowski, Michał Piskozub, Józef Sanojca, Jan Tymoczko i Henryk Zaremba, kołomyjanie pochodzący głównie z Wincentówki. Głównym jego celem stało się zjednoczenie rozproszonych po kraju i świecie kołomyjan u stóp Madonny Kołomyjskiej. W 1988 ks. Stanisław z grupą kołomyjan nawiązał kontakt z Ojcami Kapucynami. Już we wrześniu odbyła się pierwsza po 42 latach pielgrzymka do MB w Skomielnej Czarnej poprowadzona przez kapelana kołomyjan ks. Stanisława Jaremczuka. W styczniu 1989 ksiądz zorganizował na Ostrowiu Tumskim we Wrocławiu pierwszy „opłatek” kołomyjski. Wówczas ustalono dwie ważne dla wspólnoty kołomyjskiej daty spotkań: w pierwszą sobotę i niedzielę września pielgrzymka do Skomielnej Czarnej oraz w pierwszą sobotę po Trzech Królach „opłatek” we Wrocławiu. Podczas drugiej pielgrzymki w 1989 ks. Stanisław w towarzystwie Ojców Kapucynów odstonił i poświęcił dziękczynną tablicę poświęconą Madonnie Kołomyjskiej i wygłosił wzruszającą homilię o Matce. Tak założył podwaliny pod wspólnotę kołomyjską. W 1990 został oficjalnie kapelanem powołanego na nadzwyczajnym posiedzeniu we Wrocławiu Tymczasowego Zarządu Klubu Kołomyjan, który na wiosnę 1991 przekształcił się w Oddział Kołomyjan „Pokucie” przy Towarzystwie Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich we Wrocławiu.

Z chwilą oddania Rodakom w Kołomyi w 1990 kościoła pojezuickiego, ks. Stanisław ufundował dla kościoła pozłacany kielich i w marcu 1991 wyjechał do Kołomyi. Funkcję proboszcza pełnił wówczas ks. Kazimierz Halimurka rezydujący w Stanisławowie. Ks. Jaremczuk przeprowadził w okresie Wielkiego Postu rekolekcje dla rzeszy wiernych kołomyjan, przygotował młodzież do I komunii Św., której udzielił w Wielki Czwartek oraz zorganizował uroczystości związane z Niedzielą Palmową i Świętami Wielkanocnymi. Zarówno w rodzinnej Kołomyi jak i we Wrocławiu przyczynił się do odbudowania więzi duchowej Kołomyjan. Dopóki siły mu pozwalały brał udział w pielgrzymkach do Skomielnej Czarnej oraz w organizowanych przez Oddział „Pokucie” wycieczkach do Kołomyi.

We wrześniu 1992 podczas wizyty Rodaków z rodzinnego miasta z proboszczem ks. Piotrem Bukiem w kraju, ks. Stanisław gościnnie ich przyjął we Wrocławiu szczerze obdarowując prezentami. Wiedząc jak ważne jest ocalenie od zapomnienia naszej historii w 1994 podjął z Eugeniuszem Dmytrowem trud wydawania *Zeszytów kołomyjskich*. Był autorem nr 1 pt. „Duchowieństwo w Kołomyi”. Swoje pamiątki i zbiory medali przekazał do kaplicy w Domu Księży Seniorów i Wyższemu Seminarium Duchownemu we Wrocławiu.

Ks. Stanisław Jaremczuk był inspiratorem powstania wspólnoty kołomyjskiej, skupionej wokół jedyne go symbolu Kołomyi w Polsce – Madonny Kołomyjskiej, swą działalnością przyczynił się do zjednoczenia rozproszonych po wojnie kołomyjan, zorganizowanych w Oddziale Miłośników Kołomyi „Pokucie” przy Towarzystwie Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich we Wrocławiu.

Zmarł 12 lutego 2001 we Wrocławiu. Wdzięczni kołomyjanie pożegnali swego kapelana mszą żałobną, odprawioną przez ks. bp. Józefa Pazdura w asyście księży w katedrze wrocławskiej i w kościele MB Pocieszenia w Oławie oraz na starym cmentarzu w Oławie, gdzie spoczął 15.02.2001.

Źródło: Bożena Krupska, Ks. Stanisław Jaremczuk – kapelan Kołomyjan, „Gdzie szum Prutu” 2001, nr 1(31), s. 41